

Det er således det samme regelsæt, som regulerer afgivelse af revisionserklæringer med høj grad af sikkerhed, og eksempelvis erklæringer vedrørende assistance med regnskabsopstilling, hvor revisor hverken har udført revision eller review, og dermed heller ikke afgiver erklæring med en konklusion med sikkerhed om det udførte arbejde.

Det vurderes at være u hensigtsmæssigt fortsat at lade loven omfatte et så bredt spekter af revisors arbejdsopgaver, og dermed lade alle kravene om f.eks. uafhængighed og kvalitetskontrol gælde for alle opgaverne. Hvis modtagerne lægger vægt på revisors uafhængighed mm., vil virksomheden eller eventuelt brugerne/modtagerne kunne stille krav om, at revisor skal være uafhængig eller kræve, at revisor udfører tilstrækkeligt arbejde til at kunne afgive en erklæring med sikkerhed, dvs. hvor der udtrykkes en konklusion om erklæringsemnet og -indholdet.

På baggrund af disse forhold anses det for mere hensigtsmæssigt at ændre lovens anvendelsesområde.

Revisorkommissionen har foreslået, at lovens anvendelsesområde bliver indsnævret i forhold til det nuværende anvendelsesområde, således at der sker en opdeling af anvendelsesområdet.

Revisorkommissionen lægger i sine anbefalinger i forhold til anvendelsesområdet for loven vægt på følgende forhold:

- Reguleringsområdet, og dermed afgrænsningen i loven, skal være forståeligt og så entydigt som muligt. En sådan entydighed opnås med det foreslåede anvendelsesområde i § 1, stk. 2.
- For brugerne af revisors erklæringer skal der være mulighed for at indbringe klager over revisors arbejde for Revisornævnet, uanset om opgaverne omfatter revision, review, assistance eller aftalte arbejds handlinger mm.
- Der bør endvidere være sikkerhed for, at revisor har tegnet en lovpligtig forsikring, til dækning af en eventuel erstatning, uanset om opgaverne omfatter revision, review, assistance eller aftalte arbejds handlinger mm.
- Der bør stilles visse krav til revisors arbejde i form af overholdelse af »god revisorskik«, uanset om opgaverne omfatter revision, review og assistance eller aftalte arbejds handlinger mm.

Derimod er der ikke grund til at fastholde, at kravene om uafhængighed og kvalitetskontrol gælder for revisorerne erklæringer uden sikkerhed.

På denne baggrund foreslås det, at lovens anvendelsesområde opdeles i erklæringer med sikkerhed, som er omfattet af alle lovens bestemmelser, og andre er-

klæringer, som alene er omfattet af kravene om professionel kompetence og fornøden omhu, revisors forsikring, rapportering om økonomisk kriminalitet og muligheden for at indbringe revisor for Revisornævnet. Med hensyn til kravene om professionel kompetence og fornøden omhu henvises til bemærkninger til forslaget § 16, stk. 2. Loven vil med dette anvendelsesområde fortsat regulere alle revisors erklæringer, som det er tilfældet i dag, ligesom rådgivningsopgaver fortsat ikke vil være omfattet af revisorlovgivningen.

Forholdet til det nye 8. direktiv

Anvendelsesområdet i loven går videre end anvendelsesområdet i det nye 8. direktiv, som alene omfatter lovpligtig revision af årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber i det omfang, dette er reguleret i fællesskabsretten. Der er intet, der forhindrer, at der i Danmark fastsættes et bredere anvendelsesområde, da direktivet på dette område er et minimumsdirektiv.

Revisorkommissionen har i forbindelse med dens arbejde behandlet spørgsmålet vedrørende lovens anvendelsesområde. Revisorkommissionen har i den forbindelse diskuteret muligheden for, at loven alene skulle svare til anvendelsesområdet for direktivet.

Direktivet omfatter alene lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber for aktieselskaber, anpartsselskaber og kommanditaktieselskaber. Hvis anvendelsesområdet i loven blev indsnævret til at svare til anvendelsesområdet i direktivet, ville det medføre, at en lang række opgaver, hvor der i dag afgives en erklæring, ikke ville være omfattet af loven. Dette gælder eksempelvis revision af et halvårsregnskab eller review af et årsregnskab.

Et anvendelsesområde svarende til direktivet ville derfor indebære, at en meget begrænset del af statsautoriserede og registrerede revisorer erklæringer ville være omfattet af den danske revisorlovgivning. Der vil være risiko for en meget spredt og usammenhængende regulering af revisors erklæringsafgivelse, såfremt alene revision af regnskaber reguleres i loven.

Erklæringer til offentlige myndigheder, der ikke er revisionspåtegninger på årsregnskaber og eventuelle koncernregnskaber for aktieselskaber, anpartsselskaber og kommanditaktieselskaber, vil dermed være uden for lovens anvendelsesområde. Hvis en offentlig myndighed kræver, at det er en statsautoriseret eller registreret revisor, som underskriver en erklæring, må det formodes, at myndigheden selv har en forventning om, at erklæringen er inden for lovens anvendelsesområde. For offentlige myndigheder er det derfor udgangspunktet, at myndighederne ønsker sikkerhed for, at erklæringsemnet er udarbejdet i overensstem-